

[Arbejdsministeren]

Ud over det medlemsbidrag, der opkræves til staten til finansiering af medlemmernes del af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge, kan kasserne til dækning af administrationsudgifterne fastsætte et særligt medlemsbidrag, jf. arbejdsløshedsforsikringslovens § 76, stk. 5.

Administrationsbidraget varierer fra kasse til kasse og afhænger blandt andet af de enkelte kassers administrationsudgifter og eventuelle administrationsaftaler med det tilknyttede fagforbund.

I Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikrings bekendtgørelse nr. 842 af 11. december 1986 om arbejdsløshedskassernes økonomi, regnskabsvæsen og øvrige administrative forhold er fastsat nærmere krav til sådanne administrationsaftaler. En administrationsaftale skal indeholde bestemmelser om arten og omfanget af de administrative opgaver, der er omfattet af aftalen, samt om vederlagets størrelse og betaling. Vederlaget skal fastsættes i forhold til de opgaver, der skal varetages, og må ikke overstige de med administrationen forbundne udgifter.

Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen godkender kassernes administrationsaftaler og fører ifølge arbejdsløshedsforsikringslovens § 88, jf. § 82, tilsyn med, at kassernes indtægt og formue ikke anvendes til uvedkommende formål.

Der er således fastsat regler, der skal sikre, at uvedkommende ikke har fortjeneste på at administrere arbejdsløshedsforsikringen.

Spm. nr. S 1150

Til indenrigsministeren (22/8 90) af:

Jane Oksen (FP):

»Er det lovligt, at kommunerne sætter deres grundpriser så lavt, at byggemodningsomkostningerne ikke dækkes, og finder ministeren dette rimeligt?«

Begrundelse

I bestræbelserne på, at budgetterne skal nå sammen, kan det virke ejendommeligt, at kommunerne fastsætter grundpriser lavere, end omkostningerne forudsætter, og at kommunerne byggemodner langt mere, end der er udsigt til at kunne sælge.

Svar (29/8 90):

Se evt. tillige henvisningsoversigt på sp. 11471.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Der findes ingen lovregler eller retsforordninger udstedt i medfør af lov om kommunernes salg af byggegrunde. Kommunernes dispositioner i forbindelse med køb, byggemodning og salg af byggegrunde er således alene reguleret af almindelige kommunalretlige grundsætninger, herunder reglerne om, at kommunerne ikke uden lovhjælp må yde tilskud til enkeltpersoner, og at kommunerne skal handle økonomisk forsvarligt.

At kommunerne ikke må yde tilskud til enkeltpersoner, medfører, at kommunale byggegrunde skal sælges til den højst opnåelige pris (markedsprisen). Det er således ikke et krav, at kommunen skal sælge til kostprisen. Hvis markedsprisen overstiger kostprisen, skal salg ske til markedsprisen. Er markedsprisen derimod lavere end kostprisen – f.eks. på grund af faldende ejendomspriser – vil det ikke være ulovligt, at kommunen sælger med tab. Kravet om, at kommunen skal handle økonomisk forsvarligt, betyder imidlertid, at kommunen ikke lovligt kan opkøbe grunde, som den ikke har udsigt til at kunne videresælge uden tab, ligesom det ikke vil være lovligt at byggemodne grunde, når det må forudses, at de til byggemodningen anvendte udgifter ikke vil kunne inddækkes ved salg.

Salgsprisen vil dog kunne fastsættes til en pris, der er lavere end den højst opnåelige, hvis kommunalbestyrelsen i øvrigt lovligt kan yde tilskud til køberen, eller hvis kommunen i forbindelse med salget sikrer sig, at der varetages en saglig kommunal interesse.

Jeg kan oplyse, at jeg finder ovenstående regler for kommunernes salg af ejendomme rimelige og fornuftige, og at jeg ikke har planer om at søge disse ændret ved lovgivningsinitiativer på området.

Spm. nr. S 1151

Til kirkeministeren (22/8 90) af:

Knud Lind (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at hvis der sker omfattende hærværk på et gravsted, hvortil ingen efterladte findes, eller hvor den efterladte ikke er i stand til at genoprette skaden, vil kirkegården rydde gravstedet og belægge gravstedet med græs, uagtet at der for det hærværks-